

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Michala Mazance, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 29 C 317/2011, o 11 045 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Z. A.**, a žalovaná **UPC Česká Republika s.r.o.**, se sídlem Závašova 5, Praha 4,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 29 C 317/2011, o 11 045 Kč s příslušenstvím, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30. 1. 2012, čj. 29 C 317/2011 - 23, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 24. 5. 2013 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci žaloby o zaplacení částky 11 045 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně v žalobě ze dne 28. 3. 2011, doplněné dne 6. 5. 2011, uvedla, že uzavřela se žalovanou smlouvu č. 11099483, na základě které využívala satelitní televizi. Žalobkyně se domnívala, že smlouvu s žalovanou platně vypověděla, proto jí vrátila satelitní zařízení a satelitní služby již nevyužívala. Přesto žalovaná zasílala v období let 2007-2008 žalobkyni dopisy s tím, aby uhradila pohledávky za poskytnuté služby. Žalobkyně - přestože služby žalované nevyužívala – jí uhradila v průběhu roku 2007 a 2008 částku ve výši 11 045 Kč. Žalobkyně proto požaduje, aby jí žalovaná tuto částku uhradila z titulu bezdůvodného obohacení.

Žalobkyně spolu s žalobou předložila dokument nazvaný jako Potvrzení žádosti o odpojení ze dne 8. 12. 2005, ve které žalovaná sděluje, že obdržela písemnou žádost žalobkyně a na jejím základě akceptuje výpověď dodatku č. 1 ke smlouvě o dodávce služeb UPC Direct.

Dále předložila výzvy žalované a jiných subjektů k zaplacení 1479 Kč a poštovní poukázky, ze kterých vyplývá, že žalobkyně zaplatila žalované v letech 2007 a 2008 celkově 11 045 Kč.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 30. 1. 2012, čj. 29 C 317/2011 - 23, řízení o žalobě zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). Výrokem III. rozhodl o náhradě nákladů řízení. Obvodní soud s odkazem na § 129 odst. 1, § 2 a § 7 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), rozhodl, že nejsou splněny podmínky řízení a v souladu s § 104 odst. 1 o. s. ř. je nutné řízení o žalobě zastavit a věc postoupit správnímu orgánu.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postoupením věci nesouhlasil, proto podal návrh na řešení kompetenčního sporu zvláštnímu senátu. Navrhovatel uvedl, že věc nelze kvalifikovat jako spor o vrácení rozdílu ceny vyúčtované v neprospěch účastníka podle § 64 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích, protože podle uvedeného ustanovení může Český telekomunikační úřad rozhodovat pouze za předpokladu, že předmětem sporu je úhrada za věcné plnění poskytované na základě existujícího vztahu o poskytování služeb elektronických komunikací. V nyní rozhodované věci však žalobkyně plnila až poté, co byl smluvní vztah mezi žalobkyní a žalovanou ukončen. Žalobkyně proto plnila, aniž by platbě předcházelo věcné plnění, plnila tedy bez právního důvodu. Také žaloba směřuje k úhradě bezdůvodného obohacení z důvodu plnění po ukončení smlouvy s žalovanou. Ze všech těchto skutečností vyplývá, že se jedná o spor, který by měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení, nikoli správní orgán.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Obvodní soud pro Prahu 4 v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda má o povinnosti vydat tvrzený neoprávněný majetkový prospěch rozhodnout soud nebo navrhovatel.

Navrhovatel (též „Úřad“) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: „*Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.*“

Předmětem řízení v této věci není finanční plnění za poskytování telekomunikačních služeb, ale důvodem (právním titulem), pro který se žalobkyně domáhá po žalované vydání předmětné částky, je bezdůvodné obohacení, neboť žalobkyně tvrdí, že plnila z právního důvodu, který odpadl.

Otázkou bezdůvodného obohacení se zvláštní senát již ve svých rozhodnutích zabýval. V usnesení ze dne 30. 6. 2006, čj. Konf 132/2005-7, vyslovil, že „*je-li podání podle svého označení i obsahu žalobou na vydání bezdůvodného obohacení, přísluší rozhodovat o něm soudu v občanském soudním řízení. Soud nemůže popřít svou pravomoc jen proto, že podle jeho názoru by se měl žalobce domáhat sporné částky za použití prostředků správního (resp. daňového) řízení*“.

V souladu se shora uvedenými závěry posuzoval zvláštní senát žalobu ze dne 28. 3. 2011 a její doplnění ze dne 6. 5. 2011. Zjistil, že žalobkyně v žalobě žádala vrácení zaplacené částky ve výši 11 045 Kč z důvodu bezdůvodného obohacení. Také v textu žaloby žalobkyně vysvětluje, že smlouvu s žalovanou vypověděla a na základě Potvrzení žádosti o odpojení ze dne 8. 12. 2005 se domnívala, že smluvní vztah mezi ní a žalovanou o poskytování satelitního vysílání již skončil. Přesto v letech 2007 a 2008 hradila částky, které jí žalovaná vyúčtovala.

V souladu s výše zmíněnou judikaturou zvláštní senát dospěl k závěru, že žaloba je označena jako „žaloba na bezdůvodné obohacování“ a také z obsahu žaloby vyplývá, že žalobkyně dle svého tvrzení plnila z právního důvodu, který odpadnul, a žádá vrácení uhrazené částky. Podle názvu i obsahu se tedy jedná o žalobu na vydání bezdůvodného obohacení; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 o. s. ř. soudy rozhodují „*spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány*“; ve věci by proto měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení. Zvláštní senát proto neshledal důvod, aby se v této věci odchýlil od právního názoru vysloveného usnesením ze dne 30. 6. 2006, čj. Konf 132/2005 - 7.

Zvláštní senát z uvedených důvodů uzavřel, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soud pro Prahu 4 ze dne 30. 1. 2012, čj. 29 C 317/2011 - 23, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v řízení o podané žalobě.

Pouze pro úplnost zvláštní senát uvádí, že Obvodní soud pro Prahu 4 bude muset jako předběžnou otázku nejprve zhodnotit, zda byla smlouva mezi žalobkyní a žalovanou skutečně vypovězena. Pouze pokud tomu tak bylo, lze platby žalobkyně považovat za bezdůvodné obohacení; pokud nikoli, měl by obvodní soud tuto skutečnost promítnout do posuzování podmínek řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. srpna 2013

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu